

Prædiken

Vi vil gerne prædike om Den Fortabte Søn, hvorfor han er fortabt, hvordan han er fortabt, og hvem der i virkeligheden er den fortabte søn. Og om hvorfor det altid er problem børnene der får alt opmærksomheden.

De Fortabte Sønner – Prædiken.

Hvad er det egentlig at være fortabt? Nogle mennesker mener at det er hvis du er forsvundet og aldrig fundet. Andre mener det er hvis du ændrer dig så gevaldigt at ingen kan kende dig, og slet ikke kan lide dig mere. Jo, ordet fortabt kan diskuteres på kryds og tværs.

Se, den her historie vil gerne havde en til at tro at den yngste, den der tager halvdelen af sin fars formue og bruger den på bordelbesøg og alt muligt andet, er den fortabte. Men er han nu også det?

Se, den ældste søn vil jo faktisk ikke feste med sin far og lille bror, fordi at den yngste broder er et problem barn og får alt opmærksomheden. Han syntes det er så møg uretfærdigt at den yngste får en fest, tøj, ringe og sko det minut han kommer hjem.

Mens den ældste, ham som har været hjemme hos sin far hele sit liv uden at spørge sin far om noget eller forlanger noget, ikke får denne kærlighed hver dag. Men det gør han jo faktisk, men han har bare fået den hver dag hele sit liv, så han føler den nok ikke lige så meget som den yngste gør da han kommer hjem efter at havde været væk længe, og faderen siger jo også "Du har jo været hos mig hele tiden, og alt det der er mit, er også dit".

Så meningen med den her historie er jo nok at faderen skal forestille sig at være Gud, som elsker begge sine sønner lige højt, ligesom Gud elsker os alle sammen lige meget. Og sådan er det jo også i hverdagen, problem børnene for alt medie omtalen, det syge barn i familien for alt opmærksomheden, og det raske og ordentlige børn kan godt engang imellem føle at de ikke får lige så meget kærlighed, selvom forældrene sikkert elsker dem lige højt alle sammen. Så hvorfor mærker de ikke den kærlighed? Jo, måske fordi vi får den kærlighed hverdag. Så kærligheden bliver bare én selvfølge, kærligheden er ikke lige så speciel som nå man ikke har følt den længe, og så man endnu engang får den.

Det er nok sådan det hænger sammen. Kærlighed er en besynderlig ting. Men det er også den bedste ting i verden, for eksempel som i den her historie, drengen ærgrer sig over sin beslutning tidligere og kommer tilbage, og føler sin fars kærlighed stærkt, mens den ældre broder har haft sin faders kærlighed hele tiden, bare uden at føle den.

Men det ville jo have været bedst hvis de alle kunne feste sammen, det kunne jo være et billede af Guds rige, hvor alle skal kunne enes og leve sammen.
Amen.